

ПОВЕРНЕННЯ ДО СТАДІЇ ПІДГОТОВОЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ

RETURNING TO THE STAGE OF PREPARATORY PROCEEDINGS IN THE COMMERCIAL PROCEEDINGS

Буравська А.А., студентка ІV курсу юридичного факультету
Донецький національний університет імені Василя Стуса

Павлюченко Ю.М., д.ю.н., доцент,
професор кафедри господарського та адміністративного права
Донецький національний університет імені Василя Стуса

Стаття присвячена дослідженню питання повернення до стадії підготовчого провадження у господарському процесі. Актуальність обраної теми зумовлена неврегульованістю питання повернення до стадії підготовчого провадження на рівні законодавства, що породжує неоднотайну судову практику та потребує подальшого дослідження для вирішення цього питання. Щобільше, відсутність закріплення цього питання у законодавстві, за наявності застосування його на практиці, порушує принцип формальної визначеності, який є ключовою складовою верховенства права. Методологічну основу дослідження складає низка загальнонаукових та приватно-наукових методів, зокрема узагальнення, діалектичний та формально-юридичний метод, а також методи системного та комплексного аналізу.

У статті зроблено наступні висновки щодо поняття, природи та підстав повернення до стадії підготовчого провадження зі стадії розгляду справи по суті: 1) повернення до стадії підготовчого провадження у господарському процесі – факультативна стадія господарського судочинства, яка проводиться в межах встановлених законом для підготовчого провадження строків, що залишилися після закриття підготовчого провадження, на якій суд за участі учасників справи, не вирішуючи питання справи по суті, здійснює процесуальну діяльність, що спрямована на реалізацію учасниками справи прав, які з поважних причин не були реалізовані під час підготовчого провадження і можуть бути реалізовані лише на цій стадії, та на вирішення питань, які залишилися не вирішеними після закриття підготовчого провадження, за умови, що про вищезазначені обставини стало відомо на стадії розгляду справи по суті до виходу суду до нарадчої кімнати; 2) підстави повернення до стадії підготовчого провадження варто поділяти на процесуальні – подання заінтересованим учасником справи клопотання про повернення до стадії підготовчого провадження, та матеріальні підстави: подання нових доказів, що мають важливе значення для справи, повідомлення про важливі обставини справи, порушення процесуальних прав учасників справи, які можуть бути відновлені лише шляхом повернення на стадію підготовчого провадження, інші підстави, визнані судом вагомими.

У статті зроблено низку пропозицій щодо удосконалення правового регулювання питання повернення до стадії підготовчого провадження зі стадії розгляду справи по суті, а саме: 1) доповнити ГПК України ст. 177-1, яка передбачає можливість учасника справи подати клопотання про повернення до стадії підготовчого провадження, підстави для подання такого клопотання, а також положення щодо строків підготовчого провадження, після повернення до нього з стадії розгляду справи по суті; 2) внести зміни до ч. 2 ст. 177 ГПК України, а саме викласти в наступній редакції: «Підготовче провадження починається відкриттям провадження у справі і закінчується закриттям підготовчого провадження. У випадку, якщо на стадії розгляду справи по суті виникає необхідність повернення до стадії підготовчого провадження, то підготовче провадження відкривається і має бути проведено в межах строків, що залишилися після закритого підготовчого провадження у справі».

Ключові слова: підготовче провадження, стадії господарського процесу, повернення до стадії підготовчого провадження.

The article is devoted to the study of the issue of returning to the stage of preparatory proceedings in the economic process. The relevance of the chosen topic is due to the unsettled issue of returning to the stage of preparatory proceedings at the level of legislation, which generates inconsistent judicial practice and requires further research to resolve this issue. At most, the lack of enshrining this issue in legislation, if there is its application in practice, violates the principle of formal certainty, which is a key component of the rule of law. The methodological basis of the research is a number of general scientific and private scientific methods, in particular generalization, dialectical and formal-legal method, as well as methods of systemic and complex analysis.

The article draws the following conclusions regarding the concept, nature and grounds of returning to the stage of preparatory proceedings from the stage of consideration of the case on the merits: 1) return to the stage of preparatory proceedings in economic proceedings is an optional stage of economic proceedings, which is conducted within the time limits established by law for preparatory proceedings, that remained after the closing of the preparatory proceedings, in which the court, with the participation of the participants in the case, without deciding the issue of the case on the merits, carries out procedural activities aimed at the realization by the participants of the case of the rights that, for good reasons, were not realized during the preparatory proceedings and can be realized only at this stage, and for the resolution of issues that remained unresolved after the closing of the preparatory proceedings, provided that the above-mentioned circumstances became known at the stage of consideration of the case on the merits before the court went to the deliberation room; 2) the grounds for returning to the stage of preparatory proceedings should be divided into procedural ones – submission by an interested participant of the case of a request to return to the stage of preparatory proceedings, and material grounds: submission of new evidence that is important for the case, notification of important circumstances of the case, violation of the procedural rights of the participants cases that can be restored only by returning to the stage of preparatory proceedings, other grounds recognized by the court as valid.

The article makes a number of proposals to improve the legal regulation of the issue of returning to the stage of preparatory proceedings from the stage of consideration of the case on the merits, namely: 1) to add to the Code of Criminal Procedure of Ukraine art. 177-1, which will provide for the possibility of a participant in the case to submit a motion to return to the stage of preparatory proceedings, the grounds for submitting such a motion, as well as provisions regarding the terms of the preparatory proceedings, after returning to him from the stage of consideration of the case on the merits; 2) make changes to Part 2 of Art. 177 of the Code of Criminal Procedure of Ukraine, namely to state in the following version: «Preparatory proceedings begin with the opening of the proceedings in the case and end with the closing of the preparatory proceedings. In the event that at the stage of consideration of the case, there is a need to return to the stage of preparatory proceedings, then the preparatory proceedings shall be opened and must be conducted within the time limits remaining after the closed preparatory proceedings in the case».

Key words: preparatory proceedings, stages of the economic process, return to the stage of preparatory proceedings.

Актуальність. Однією з важливих стадій господарського процесу є стадія підготовчого провадження, яка, як зазначає Верховний Суд, є «не формальною, а реальною

запорукою здійснення ефективного правосуддя на стадії розгляду справи по суті». Щобільше належне та добросовісне ставлення до стадії підготовчого провадження як

з боку суду, так і з боку всіх учасників справи відповідає засадам справедливого правосуддя [1], а отже забезпечує право на справедливий публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, яке гарантоване ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод [2].

Останнім часом суди часто практикують повернення до стадії підготовчого провадження зі стадії розгляду по суті, що жодним чином не врегульовано Господарським процесуальним кодексом України (далі – ГПК України) [3], у зв'язку з чим породжує безліч запитань щодо природи, підстав та можливості такого повернення. Актуальність обраної теми зумовлена неврегульованістю питання повернення до стадії підготовчого провадження на рівні законодавства, що породжує неоднотайну судову практику та потребує подальшого дослідження для вирішення цього питання. Щобільше, відсутність закріплення цього питання у законодавстві, за наявності застосування його на практиці, порушує принцип формальної визначеності, який є ключовою складовою верховенства права.

Питання стадій господарського процесу завжди викликало інтерес у науковців, адже воно має не тільки велике теоретичне, а й практичне значення. Так, кожна зі стадій господарського процесу має свою послідовність, завдання та мету, на виконання яких вона спрямована, а також передбачає певну сукупність прав учасників процесу, які можуть бути реалізовані лише на цій стадії, що й зумовлює вагомість чіткого розмежування стадій та їх однозначного розуміння. Особлива увага таких науковців, як: Ю.С. Бездоля, Н.О. Петренко, В.В. Резнікова, О.Л. Соловйов, Т.В. Степанова та інших, була приділена стадіям господарського процесу, в тому числі стадії підготовчого провадження. Однак обрана тема практично не досліджувалася в науці господарського процесу.

Метою статті є на підставі аналізу судової практики з'ясувати поняття, правову природу та підстави повернення до стадії підготовчого провадження зі стадії розгляду по суті та розробити пропозиції для удосконалення законодавства у цій сфері.

Виклад основного матеріалу. ГПК України, хоча й оперує поняттям «стадії судового процесу», проте не надає його визначення. Варто погодитися з Петренко Н.О., яка зазначає, що під стадіями господарського судочинства варто розуміти послідовність процесуальних дій, які здійснюються в певній черговості, яка визначається ГПК України. Дослідниця звертає увагу на наступні ознаки стадій господарського судочинства: послідовність, завершення ухвалення судового акта (ухвала, рішення суду тощо), наявність суб'єктного складу, наявність процесуальної мети [4].

Варто погодитися з науковцями, які на основі аналізу ГПК України виокремлюють такі стадії загального позовного провадження: 1) стадія пред'явлення позову; 2) стадія відкриття провадження у справі; 3) стадія підготовчого провадження; 4) стадія врегулювання спору за участю судді; 5) стадія розгляду справи по суті; 6) стадія перегляду судового рішення в апеляційному порядку; 7) стадія перегляду судового рішення в касаційному порядку; 8) стадія перегляду судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами; 9) стадія виконання судового рішення [5, с. 105].

Роль підготовчого провадження у вищезазначеній системі стадій господарського процесу важко переоцінити, адже воно вирішує безліч питань, на підставі яких здійснюється розгляд справи по суті (ч. 1 ст. 194 ГПК України). Згідно з ч. 1 ст. 177 ГПК України завданням підготовчого провадження є: 1) остаточне визначення предмета спору та характеру спірних правовідносин, позовних вимог та складу учасників судового процесу; 2) з'ясування заперечень проти позовних вимог; 3) визначення обставин справи, які підлягають встановленню, та зібрання від-

повідних доказів; 4) вирішення відводів; 5) визначення порядку розгляду справи; 6) вчинення інших дій з метою забезпечення правильного, своєчасного і безперешкодного розгляду справи по суті. Відповідно до ч. 2 ст. 185 ГПК України за результатами підготовчого засідання суд може постановити одну з наступних ухвал про: 1) залишення позовної заяви без розгляду; 2) закриття провадження у справі; 3) закриття підготовчого провадження та призначення справи до судового розгляду по суті. Щобільше, суд за результатами підготовчого провадження ухвалює рішення, у випадку визнання позову відповідачем.

Як вже зазначалося вище, законодавство не передбачає положень про повернення до стадії підготовчого провадження, проте на такій можливості наголосив Верховний Суд у справі № 910/7103/21 від 16 грудня 2021 року: «на підставі ч. 4 ст. 236 ГПК України, суди першої інстанції за наявності певних обставин можуть прийняти рішення про повернення до стадії підготовчого провадження після його закриття для вчинення тих чи інших процесуальних дій, які можуть бути реалізовані лише на стадії підготовчого провадження» [6]. Вважається, що вищезазначені положення стосуються саме процесуальних дій, які учасники справи вчиняють на підставі наданих їм прав на стадії підготовчого провадження. Отож, метою повернення до стадії підготовчого провадження варто вважати створення можливості для реалізації прав учасників справи, здійснення яких можливе лише на стадії підготовчого провадження.

З аналізу положень ГПК України, серед прав, учасників справи, які є присікальними та можуть бути реалізовані лише на стадії підготовчого провадження, варто виділити право на: подання відзиву відповідачем (ст. 178 ГПК України); подання пояснень третіх осіб щодо позову або відзиву (ст. 179 ГПК України); пред'явлення відповідачем зустрічного позову (ст. 180 ГПК України); подання відповіді на відзив позивачем та заперечення відповідачем (ст. 184 ГПК України); збільшення або зменшення розміру позовних вимог позивачем до закінчення підготовчого засідання (ч. 2 ст. 46 ГПК України); зміну предмету або підстави позову позивачем до закінчення підготовчого засідання (ч. 3 ст. 46 ГПК України); залучення співвідповідача до закінчення підготовчого провадження (ч. 1 ст. 48 ГПК України); зміну первісного відповідача до закінчення підготовчого провадження (ч. 2 ст. 48 ГПК України); вступ у справу третіх осіб, які заявляють самостійні вимоги щодо предмета спору до закінчення підготовчого провадження (ч. 1 ст. 49 ГПК України); вступ у справу третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору до закінчення підготовчого провадження (ч. 1 ст. 50 ГПК України); приєднання до поданого позову співвласника (співвласників), учасника (учасників), акціонера (акціонерів) цієї юридичної особи до закінчення підготовчого засідання у справі (ч. 3 ст. 54 ГПК). Тобто, при поверненні до стадії підготовчого провадження усі положення, що передбачені ГПК України до застосування на стадії підготовчого провадження, знову можуть бути реалізовані.

Варто зауважити, що у цій ж справі № 910/7103/21 від 16 грудня 2021 року Верховний Суд зазначив, що обставини, за яких суд може повернутися до стадії підготовчого провадження мають бути вагомими, адже повернення до підготовчого провадження з будь-яких підстав нівелює саме значення стадій господарського процесу: як підготовчого провадження, так і стадії розгляду справи по суті [6]. Крім того, повернення судом до підготовчого провадження може стати для учасників справи площиною для зловживання процесуальними правами, у зв'язку з чим підстави мають бути не тільки вагомими, що сьогодні визначається на розсуд суду, а й чітко закріплені в законодавстві. Варто визнати, що у законодавстві неможливо закріпити вичерпний перелік підстав для повернення до стадії підготовчого провадження, адже неможливо наперед перед-

бачити конкретні ситуації, проте залишення можливості повернення до стадії підготовчого провадження на розсуд суду може тягнути за собою неоднозначність судової практики та зловживання судом своїми правами. Вважається за доцільне передбачити у ГПК України відкритий перелік підстав повернення до стадії підготовчого провадження, який дозволить судам, за наявності вагомих на їх думку підстав, повертатися до стадії підготовчого провадження. Взагалі вагомість підстав є оціночним поняттям, що має оцінюватися судами у кожному конкретному випадку, з урахуванням обставин справи, значенням обставин, задля яких здійснюється повернення до стадії підготовчого провадження, для розгляду справи, а також обґрунтуванням учасника справи, за ініціативою якого розглядається таке питання.

У Постанові Верховного суду від 2 жовтня 2019 року у справі № 916/2421/18 Верховний Суд погодився з судами першої та апеляційної інстанцій у питанні можливості повернення до стадії підготовчого провадження після його закриття у випадку, якщо судом встановлено замовчування відповідачем важливого питання, яке мало б бути вирішено саме на стадії підготовчого провадження [1]. У цій Постанові Верховний Суд знову наголошує на можливості повернення на стадію підготовчого провадження за наявності важливого питання, яке мало б бути вирішено саме на стадії підготовчого провадження. Проте, у Постанові згадано, що таке повернення може бути здійснене за замовчування такого важливого питання, що є проявом зловживання учасником справи своїми процесуальними правами, у зв'язку з чим викликає суперечності: особа, умисно замовчуючи важливі питання, затягує розгляд справи, після закриття підготовчого провадження та початку розгляду справи по суті заявляє про необхідність повернення на стадію підготовчого провадження для надання відомостей про такі важливі питання, що знову ж таки породжує зловживання процесуальними правами. Проте, така позиція Верховного Суду вважається обґрунтованою, адже, якщо суд не повернеться до стадії підготовчого провадження та не прийме до уваги важливі питання, які замовчує сторона, то його дії призведуть до порушення прав інших учасників справи, а також будуть суперечити завданням господарського судочинства, закріпленим у ст. 2 ГПК України.

Варто також звернути увагу на Постанову Верховного Суду від 16 лютого 2021 року у справі № 922/2115/19, відповідно до якої відмова суду апеляційної інстанції у прийнятті додаткових доказів, наданих позивачем, які не були предметом розгляду у суді першої інстанції на підставі ч. 3 ст. 269 ГПК України була визнана передчасною, адже суд залишив поза увагою, що позивач звертався до суду першої інстанції з відповідними клопотаннями про повернення до стадії підготовчого провадження для подання доказів у зв'язку із обставинами, зазначеними відповідачем у відзиві [7]. Отож, можна зробити висновок, що клопотання про повернення до стадії підготовчого провадження, у разі його не розгляду судом першої інстанції, є підставою застосування ч. 3 ст. 269 ГПК України та прийняття судом апеляційної інстанції доказів. Останнє свідчить про неабияке значення такого клопотання для подальшого розгляду справи, а також, як і вищезазначене рішення, дозволяє зробити висновок, що однією з підстав для повернення до підготовчого провадження є подання учасником справи нових доказів, або повідомлення про важливі обставини справи.

З аналізу Постанови Верховного Суду від 22 червня 2021 року у справі № 923/525/20 також можна зробити висновок щодо підстав повернення до стадії підготовчого провадження після його закриття. Такими підставами узагальнено можна вважати порушення процесуальних прав учасників справи. Так, у Постанові зазначається, що відповідач подав клопотання про відновлення підготов-

чого провадження, яке обґрунтував тим, що про судову справу відповідач дізнався тоді, коли підготовче провадження вже було закрито, що позбавило його можливості надати відзив на позовну заяву та скористатися іншими правами, наданими сторонам на стадії підготовчого провадження [8]. Крім того, можна зробити висновок, що питання повернення до підготовчого провадження торкається багатьох інститутів господарського судочинства. Оскільки повернення до підготовчого провадження можливе лише за наявності певних вагомих підстав, то таке повернення можна вважати факультативною стадією господарського процесу, що є його природою. Щобільше, з аналізу судової практики можна зробити висновок, що процесуальною підставою для прийняття судом рішення про повернення до підготовчого провадження є клопотання учасника справи щодо цього.

Варто зауважити, що судова практика не встановлює крайньої межі на стадії розгляду справи по суті, до якої суд може повернутися до стадії підготовчого провадження. Зважаючи на вищезазначене, з аналізу положень ГПК України щодо стадії розгляду справи по суті, вважається за доцільне встановити цією межею вихід суду до нарадчої кімнати (ст. 219 ГПК України), адже з цього моменту суд більше не з'ясовує обставини у справі.

Не менш важливим питанням, у розрізі досліджуваної теми, є питання щодо строків підготовчого провадження, яке проводиться в результаті повернення до цієї стадії зі стадії розгляду справи по суті. Відповідно до ч. 3 ст. 177 ГПК України підготовче провадження має бути проведене протягом шістьдесяти днів з дня відкриття провадження у справі. У виняткових випадках для належної підготовки справи для розгляду по суті цей строк може бути продовжений не більше ніж на тридцять днів за клопотанням однієї із сторін або з ініціативи суду. В межах підготовчого провадження проводиться підготовче засідання, яке має бути розпочате не пізніше ніж через тридцять днів з дня відкриття провадження у справі (ст. 181 ГПК України). Суд може відкладати підготовче засідання, а також оголошувати у ньому перерву, за обставин, визначених у статті 183 ГПК України.

Деякі науковці, в тому числі О.Л. Соловійов [5], стверджують про надмірну тривалість підготовчого провадження та схиляються до позиції, що була відображена у проекті теперішньої редакції ГПК України, та передбачала, що підготовче провадження має бути проведено протягом 35 днів із дня відкриття провадження у справі з можливістю продовження цього строку на десять днів [9, с. 59]. Така позиція має право на існування, проте судова практика свідчить про те, що часто учасникам справи недостатньо навіть 90 днів, передбачених ГПК України, для реалізації власних прав та завдань підготовчого провадження, у зв'язку з чим не вважається за доцільне зменшувати такий строк.

Так, зважаючи на чітко встановлений строк підготовчого провадження (максимально 90 днів), вважається, що підготовчого провадження, яке проводиться в результаті повернення до цієї стадії зі стадії розгляду, має проводитися в межах 90 днів, що залишилися після вже закритого підготовчого провадження у справі. Аналогічна позиція відображена й у судовій практиці: суд відхилив клопотання заявника щодо повернення до стадії підготовчого провадження, аргументуючи це тим, що законодавство не передбачає можливості здійснення підготовчого провадження більш ніж 90 днів з дня відкриття провадження у справі. Матеріали справи свідчать, що провадження у справі відкрито ухвалою суду від 14.09.2020, строк підготовчого провадження продовжено від 10.11.2020, а 14.12.2020 підготовче засідання закрито, отож строк 90 днів у цьому випадку було вичерпано, що не дозволило суду задовольнити клопотання про повернення до стадії підготовчого провадження [10]. Варто підтримати

таку судову практику і повернення до підготовчого провадження здійснювати у тих випадках, якщо загальний строк у 90 днів не вичерпано.

Варто зауважити, що застосування на практиці повернення на стадію підготовчого провадження суперечить ч. 2 ст. 177 ГПК України, яка передбачає, що підготовче провадження починається відкриттям провадження у справі і закінчується закриттям підготовчого засідання. Зважаючи на вищезазначене, вважається за доцільне доповнити цю частину положенням щодо повернення до стадії підготовчого провадження.

Висновки. З урахування викладених на сторінках цієї роботи положень, зроблено наступні висновки: 1) повернення до стадії підготовчого провадження у господарському процесі – факультативна стадія господарського судочинства, яка проводиться в межах встановлених законом для підготовчого провадження строків, що залишилися після закриття підготовчого провадження, на якій суд за участі учасників справи, не вирішуючи питання справи по суті, здійснює процесуальні дії, що спрямовані на реалізацію учасниками справи прав, які з поважних причин не були реалізовані під час підготовчого провадження і можуть бути реалізовані лише на цій стадії, та на вирішення питань, які залишилися не вирішеними після закриття підготовчого провадження, за умови, що про вищезазначені обставини стало відомо на стадії розгляду справи по суті до виходу суду до нарадчої кімнати; 2) підстави повернення до стадії підготовчого провадження варто поділяти на процесуальні – подання заінтересо-

ваним учасником справи клопотання про повернення до стадії підготовчого провадження, та матеріальні підстави: подання нових доказів, що мають важливе значення для справи, повідомлення про важливі обставини справи, порушення процесуальних прав учасників справи, які можуть бути відновлені лише шляхом повернення на стадію підготовчого провадження, інші підстави, визнані судом вагомими.

Зважаючи на проведений аналіз, вважається за доцільне запропонувати наступні практичні зміни до законодавства: 1) доповнити ГПК України ст. 177-1, яка передбачатиме можливість учасника справи подати клопотання про повернення до стадії підготовчого провадження, підстави для подання такого клопотання, а також положення щодо строків підготовчого провадження, після повернення до нього з стадії розгляду справи по суті; 2) внести зміни до ч. 2 ст. 177 ГПК України, а саме викласти в наступній редакції: «Підготовче провадження починається відкриттям провадження у справі і закінчується закриттям підготовчого провадження. У випадку, якщо на стадії розгляду справи по суті виникає необхідність повернення до стадії підготовчого провадження, то підготовче провадження відкривається і має бути проведено в межах строків, що залишилися після закритого підготовчого провадження у справі». Очікується, що запропоновані зміни сприятимуть удосконаленню законодавства у цій сфері, а також сприятимуть реалізації принципу формальної визначеності, який є ключовою складовою верховенства права як базового принципу господарського судочинства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Постанова Верховного Суду від 2 жовтня 2019 року у справі № 916/2421/18. *Аналітично-правова система ZakonOnline*. URL: <http://surl.li/fwcvf>
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: Конвенція від 4 листопада 1950 р. № 995_004. *Офіційний вісник України*. 1998. № 13. Ст. 270.
3. Господарський процесуальний кодекс України: Закон України від 6 листопада 1991 року. № 1798-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 6. Ст. 56.
4. Петренко Н.О. Стадії позовного провадження господарського судочинства. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. Серія: юридичні науки. 2020. Том. 31 (70). Ч. 1. № 2. С. 141–146.
5. Соловійов О. Стадії загального позовного провадження в господарському судочинстві. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 7. С. 104–108.
6. Постанова Верховного Суду від 16 грудня 2021 року у справі № 910/7103/21. *Аналітично-правова система ZakonOnline*. URL: <http://surl.li/fwclz>
7. Постанова Верховного Суду від 16 лютого 2021 року у справі № 922/2115/19. *Аналітично-правова система ZakonOnline*. URL: <http://surl.li/fwdri>
8. Постанова Верховного Суду від 22 червня 2021 року у справі № 923/525/20. *Аналітично-правова система ZakonOnline*. URL: <http://surl.li/fwebo>
9. Бутирський А. Проект Господарського процесуального кодексу України: крок уперед чи два назад. *Право України*. 2017. № 9. С. 56–62.
10. Рішення Господарського суду Запорізької області від 12 січня 2021 року у справі № 908/2318/20. *Аналітично-правова система ZakonOnline*. URL: <http://surl.li/fylyw>